SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 10 | OKTOBER 1950 | 99. Årg.

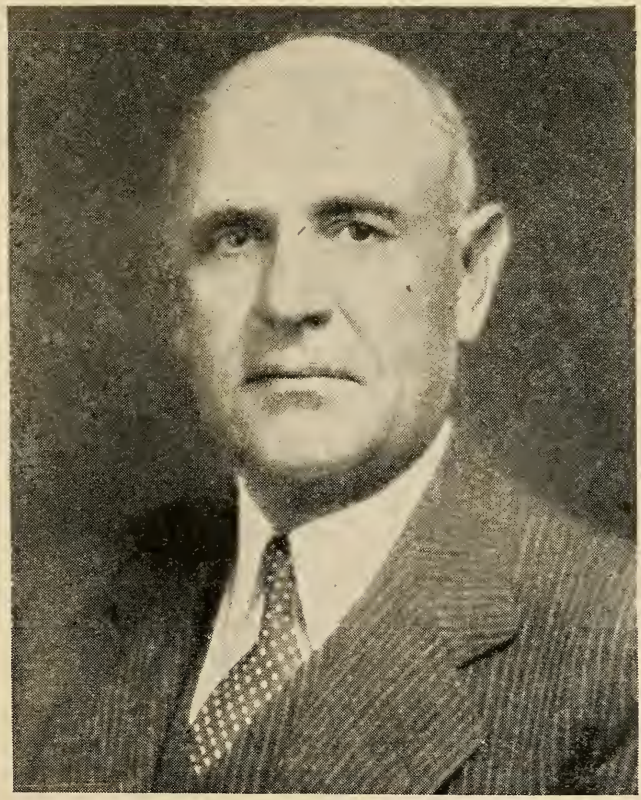

Stephen L. Richards af De tolv apostle's råd.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 10 | OKTOBER 1950 | 99. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 7 kr. i Danmark og 1½ dollar i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Ida P. Lübbers, forretningsbest.

Edward H. Sørensen, missionspræsident, ansvarshavende red.

Inger Pedersen, assist. redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Efterår ... 212
Fra missionens præsidentskab ... 213
Broder og søster Stephen L. Richards besøger den danske mission ... 214
Hilsen fra broder og søster Stephen L. Richards ... 215
Til alle missionærer, medlemmer og venner i København's og Århus distrikt ... 215
Uddrag af apostel Spence W. Kimball's tale ... 216
Kredslærernes budskab ... 223
Kirken ude omkring ... 224
En appel er rettet ... 225
Hvad vil de ikke-kristnes fremtidige tilstand være? ... 226
I næstekærlighedens tegn ... 227
Nyt fra hjælpeorganisationerne ... 231
Søndagsskolen ... 232
Ungdomsforeningen ... 233
Primary ... 234
Fra missionsmarken ... 235

EFTERAAR

Nu lukkes dør og stænges slå,
den varme sol er borte.
Den verden, der i lykke lå,
er blevet både sort og grå,
og dagene så korte.

KLOSTERTRYKKERIET

FRA MISSIONENS PRÆSIDENTSKAB

Alle de onder, som menneskene beklager sig over, har som regel deres oprindelse i en eller anden brudt lov. Menneskets ret til frit at tænke og handle overgår ikke hans pligt til at overholde loven, thi dersom dette var tilfældet, så ville verden være hærget af besværligheder og kaos. Man siger, at friheden er følgen af lydighed overfor loven, medens trældom er følgen af ulydighed overfor loven. Loven for evig fremgang i dette liv og livet herefter er fuldstændig baseret på menneskets indstilling til og villighed til at vise lydighed overfor og anerkendelse af de store og sande grundprincipper. Vi læser i Pagten's bog, 130: 20—21: »Der blev en lov uigenkaldelig fastsat i himlen, før denne jords grundvold blev lagt, ifølge hvilken alle velsignelser er forjættede; og når vi erholder nogen som helst velsignelse fra Gud, så er det ved lydighed til denne lov, ifølge hvilken velsignelsen blev forjættet.«

Dette er sand kundskab, idet den blev givet ved profeten Joseph Smith af den almægtige Gud, som skabte alle ting ved kundskab til og lydighed overfor disse samme principper. — For at vi kan opnå frihed, må vi kende den evige sandheds lov, og ikke blot kende den men anvende den. Der står ligeledes i skriften: »Bliver i den frihed, hvormed I er frigjorte, indvikler eder ikke i synd, men lader eders hænder være rene, indtil Herren kommer.« (Pagten's bog, 88: 86.)

Lad os derfor være vise åndeligt seet ved dagligt at være lydige overfor det, som vi veed, er sandhed, idet vi på denne måde frigører os selv fra sorgens og lidelsens bånd!

Edward H. Sørensen. *Henry J. Løjborg.*
Richard C. Jensen.

Broder og søster Stephen L. Richards besøger den danske mission.

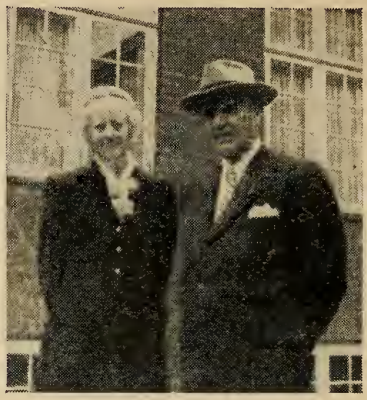

Det var en glæde og velsignelse for København's gren og missionærer at få besøg af ældste Stephen L. Richards af De tolv apostle's råd og hans hustru i dagene 29. aug. til 4. sept. Idet der ikke længere er nogen bestemt missionspræsident for hele den europæiske mission, så vil missionerne med mellemrum blive besøgt af en repræsentant fra generalautoriteterne, som udsendes af Det første præsidentskab, og disse vil blive udsendt for at lære, opmuntre og hjælpe med til Kirken's fremgang og dens aktiviteter ude i missionsmarkerne. Præsident Richard's inspirerende og opmuntrende ord, som var fulde af kraft og et brændende vidnesbyrd, var til stor glæde og interesse for alle søskende og venner, som var tilstede ved gudstjenesten søndag aften den 3. september, i København. Broder Richards udtalte sig om den enighedens ånd, som han havde følt under hele sit besøg. Hovedindholdet af denne inspirerende tale opmuntrede alle til at modtage deres ansvar med glæde og til at fordoble anstrengelserne ved at hjælpe til med at bringe vore medmennesker frelse.

Efter dette vidunderlige besøg fortsatte broder og søster Richards deres rejse omkring i de europæiske missioner med flyvemaskinen til England den 4. september.

Hilsen fra broder og søster Stephen L. Richards.

Vi sender alle vore elskede søskende i Danmark vore bedste hilsener og ønsker. Vor begrænsede anledning til at se os omkring har overbevist os om, at De bor i et smukt land, et land med bemærkelsesværdige traditioner og en stor historie. Hele Kirken har grund til at være taknemmelig overfor Dem og Deres folk for de bidrag, De har ydet.

Dersom tiden havde tilladt det, ville det have været os en stor fornøjelse at have truffet mange af Dem ved Deres møder, men vi må nøjes med disse få ord sagt i kærlighed. Må vor himmelske Fader bringe Dem sine rigeste velsignelser og belønninger for overholdelse af hans bud, og må De hengive Dem til hans hellige arbejde i disse de sidste dage.

Deres,
Broder og søster
Stephen L. Richards.

Til alle missionærer, medlemmer og venner i København's og Århus' distrikt.

På grund af uforudsete omstændigheder har det været nødvendigt at forandre datoerne for afholdelsen af efterårskonferencerne i København's og Århus' distrikt. Konferencerne vil i disse to distrikter blive afholdt som følger:

København's distrikt: 7., 8. og 9. oktober.

Århus' distrikt: 14., 15. og 16. oktober.

Rækkefølgen af afholdelse af konferencernes møder vil blive fulgt som allerede planlagt.

Vær venlig straks at underrette alle medlemmer og venner om disse forandringer, således at alle nødvendige arrangementer kan ordnes så hurtigt som muligt.

Richard C. Jensen.

Uddrag af apostel Spencer W. Kimball's tale:

»Hvis I ikke omvender eder. . .«

Det synes, som om de fleste af os er af den formening, at omvendelse er for det andet menneske, for dem, som har begået mord eller bedrevet hor eller stjålet eller gjort meget skændigt, men så vidt jeg forstår skriften, er omvendelse noget, der angår os alle.

Det er mig en glæde at komme i ledernes hjem i missionerne og i Zion's grene og stave, og jeg er dybt taknemmelig for den kendsgerning, at de fleste af vore medlemmer prøver på at efterleve Herren's befalinger. Jeg finder mange mennesker i denne Kirke, som slår mig med forundring med deres nærmen sig fuldkommenhed, men jeg finder også dem på mine rejser i Kirken, som trænger til dette omvendelsesprincip. Jeg takker Herren for dette herlige princip.

Herren har sagt til de børn, som er ukærlige mod deres forældre: »I hyklere!« (Matt. 15: 7.) »Den, der forbander fader eller moder, skal lide døden.« (Matt. 15: 4.) Gud har sagt til den intolerante: »Hvad Gud har erklæret for rent, må du ikke holde for vanhelligt!« (Ap. ger. 11: 9.) Til sladdertasken har Han sagt på Sinai: »Du må ikke sige falsk vidnesbyrd. . . .« (2. Mos. 20: 16.) Han sagde til dem, som ville drage motiver i tvivl: »Døm ikke, for at I ikke skal dømmes.« (Matt. 7: 1.) Til dem, som kritiserer autoriteterne og bruger dem som anstødssten, som vil holde sig borte fra deres møder, som ikke betaler deres tiende og andre forpligtelser på grund af indbildte forsyndelser og fornærmelser, kunne jeg lide at læse fra Pagten's bog, kapitel 121: 16—18, 20—21:

„Forbandet er alle, som opløfter deres hæl mod mine salvede," siger Herren, „og skriger, at disse har syndet, når de ikke har syndet for mit åsyn," siger Herren, „men har gjort det, som var ret i mine øjne, og som jeg havde befalet dem.

Men de, som råber overtrædelse, gør det, fordi de selv er syndens tjenere og ulydighedens børn.

Og de, som sværger falsk mod mine tjenere, . . .

Deres kurv skal aldrig fyldes, deres huse og lader skal forgå, og selv skal de foragtes af dem, som smigrede dem.

De skal ikke have ret til præstedømmet, ej heller deres efterkommere fra slægt til slægt.“

Og til alle, som synder på forskellige måder, siger Frelseren:

„. . . hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme på samme måde.“ (Luk. 13: 5.)

Derfor er omvendelse ikke for morderen alene, eller blot for ægteskabsbryderen. Den er ikke alene for dem, men for alle, som er blevet fristet af den onde til at begå undladelsessynder og virkelige synder.

Når jeg læser i skriften, opdager jeg, at alle de forskellige synder fordømmmes. Lad mig blot nævne nogle få, som Herren kalder til omvendelse: morderen, ægteskabsbryderen, tyven, den stolte og hovmodige, den havesyge, drukkenbolten, rygeren, den utaknemmelige, løgneren, hasardspilleren, den egenkærlige, den uforsonlige, den, der anklager, bedrageren, sladdertasken, spotteren, den vulgære og simple, den intolerante, den skadefro, den dovne, forfølgeren, den misundelige, den skinsyge, og til alle disse siger Herren:

„. . . omvend jer og vandre mere retskaffent for mig.“ (Pagten's bog, 5: 21.)

Der kræves omvendelse af os alle. I denne uddeling har Herren sagt:

„. . . indvikl jer ikke i synd, men lad jeres hænder være rene, indtil Herren kommer.“ (Pagten's bog, 88: 86.)

Paulus skrev til romerne:

„. . . Der er ingen retfærdig, ikke een.“ (Rom. 3: 10.)

Selv i de dage, da de hellige boede i Kirtland, udsendte Herren denne anklage:

„Se, der er mange i menigheden i Kirtland, i hvem jeg, Herren, ikke har velbehag.

Thi de afstår ikke fra deres synder, deres onde veje, deres hjerters hovmod, deres gerrighed og alle deres afskyelige ting og giver ej heller agt på visdomsord og det evige liv, som jeg har givet dem.

. . . Jeg, Herren, vil revse dem.“ (Pagten's bog, 98: 19—21.)

Han kaldte selv profeten Joseph Smith til omvendelse, skønt hans synd ikke var noget sammenlignet med vore:

„. . . Nu befaler jeg dig, min tjener Joseph, at omvende dig og at vandre mere retskaffent for mig og ikke mere give efter for menneskenes overtalelser.“ (Pagten's bog, 5: 21.)

Hans synd bestod deri, at han havde givet efter for Martin Harris' overtalelser til at give denne lov til at låne de hellige optegnelser og lade dem blive set. Herren sagde yderligere:

„Derfor vil jeg, at alle mennesker skal omvende sig; thi alle er under synd, undtagen de, som jeg har forbeholdt mig selv, hellige mænd, hvem I ikke kender." (Pagten's bog, 49: 8.)

„Og visselig må hvert menneske omvende sig eller lide pine, thi jeg, Gud, er evig." (Pagten's bog, 19: 4.)

Omvendelse er en herlig og nådig lov. Det betyder sorg over begået synd, tilståelse af synd, afståelse fra synd og så efterlevelse af Herren's bud, som i sig selv indbefatter tilgivelse af andre, selv af dem, som synder mod os; Herren siger:

„Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder. Se, han vil bekende dem og afstå fra dem." (Pagten's bog, 58: 43.)

Herren har sørget for dem, som begår skændige forbrydelser, men jeg skal ikke opholde mig særligt ved disse i dag. De, der er kommet i dyb synd, skulle gå til deres grens-, stavs- eller missionsmyndigheder om hjælp. Nu taler jeg hovedsagelig om de synder, som mange af os begår.

I Pagten's bog, kapitel 59, siger Herren:

„Men kom i hu, at på denne dag skal du ofre dine gaver og sakramenter til den Allerhøjeste og bekende dine synder for dine brødre og for Herren." (Vers 12.)

For mange år siden havde vi folk i hvert fastemøde, som stod op og i det væsentlige sagde således: »Jeg tilstår for jer mine svagheder og ufuldkommenheder og beder om jeres hjælp, jeres tolerance, jeres forståelse, og jeg beder, at Herren vil tilgive mig.« Vi hører det ikke så meget mere. Jeg tror, at Herren lærte os således, så at vi kunne søge om tilgivelse for vore synder ved at tilstå dem i ydmyghed og ved at erkende dem for medlemmerne og Herren.

I Ordsprogene's bog, 28: 13, inspirerede Herren sin profet til at sige:

„At dølge sin synd fører ikke til held, men bekendes og slippes den, finder man nåde."

Og Herren's ord til nephiterne kom således:

„Og den, der angrede sine synder og bekendte dem, regnede han til Kirken's folk.

Og de, der ikke ville bekende deres synder og omvende sig fra deres misgerninger, blev ikke regnet til Kirken's folk, og deres navne blev slettet." (Mosiah, 26: 35—36.)

Opgivelse af synd er en vigtig del af omvendelse og er et krav, der må stilles, før der kan forventes tilgivelse. Herren siger, vi kan vide, at et menneske har omvendt sig, hvis han bekender og forsager sine synder og

„. . . den, der bekender og forsager, vil finde nåde." (Ordsp. 28: 13.)

Synderen burde gøre det godt igen, som han har forsyndet sig imod. Det er indlysende, at morderen ikke kan give et liv tilbage, som han har taget; den udsvævende kan ikke give den dyd tilbage, som han har berøvet en uskyldig; det er måske umuligt for sladdertasken at ophæve og overvinde de onder, som en løs tunge har forårsaget; men såvidt som det er muligt, må man gøre den skete skade god igen. Måske står Frelseren's advarsel ». . . . du skal ingenlunde slippe ud derfra, før du har betalt den sidste øre« (Luk. 12: 59) i forbindelse med gengivelse så vel som synderens lidelse. Igen siger Herren: «. . . . og de (synderne) skal ikke udslettes, førend han omvender sig og godtgør dig fire fold i alle ting, hvormed han har syndet mod dig.« (Pagten's bog, 98: 44.)

En af de vigtigste faktorer i omvendelse og tilgivelse er efterleven af Gud's bud, thi Herren siger i forordet til sine nutidsåbenbaringer:

„. . . Jeg, Herren, kan ikke se på synd med mindste eftergivenhed.

Dog skal den, som omvender sig og efterkommer Herren's befalinger, tilgives." (Pagten's bog 1: 31—32.)

Det at efterleve befalingerne indbefatter mange ting og mange gode gerninger, men en af dens yderst vigtige aspekter er renselsen af vort eget hjerte og at tilgive andre deres overtrædelser mod os.

For at få tilgivelse for vore synder, må vi tilgive. Læs de skriftsteder, som findes angående dette punkt: »Vær gode mod hverandre og barmhjertige, så I tilgiver hverandre, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus.« (Efes. 4: 32.)

I Fadervor til folket i Jerusalem sagde Han: »Vor Fader, du som er i himlen! .... og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.« (Matt. 6: 9, 12.) Mente Han måske ikke på samme måde og i samme grad, som vi tilgiver vore skyldnere? Han gjorde det lidt klarere for nephiterne, thi efter at Han havde sagt »forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere« (III Nephi, 13: 11), sagde Han: »Thi tilgiver I ikke menneskene deres overtrædelser, vil jeres Fader ikke heller tilgive jer jeres overtrædelser.« (III Nephi, 13: 14, 15.) Og igen siger Herren til nephiterne: »....Og I skal også tilgive hinanden jeres overtrædelser; thi sandelig siger jeg dig: »Den, som ikke tilgiver sin næstes overtrædelser, når han siger, at han angrer dem, den samme har bragt sig selv under fordømmelse«. Fordømmelse vil da blive den til del, som ikke vil tilgive, ja sandsynligvis i større målestok end overfor den, som gav anledning til overtrædelsen.

Selv de fordums apostle led derunder:

„Mine disciple fordum søgte anledning til klage mod hverandre og tilgav ikke af hjertet, og på grund af denne synd måtte de lide og blev hårdt revsede.

Derfor siger jeg jer, at I bør tilgive hverandre; thi den, der ikke tilgiver sin broder hans overtrædelser, står fordømt for Herren; thi på ham hviler der en større synd.“ (Pagten's bog, 64: 8—9.)

Frelseren sagde til sit folk, da Han var her på jorden: »I har hørt, at der er sagt: Øje for øje, og tand for tand.« (Matt. 5: 38), og så gik Han videre for at give os den højere lov. Han fortsatte: »Men jeg siger jer, at I ikke må sætte jer mod den, der tilføjer jer ondt, men hvis nogen giver dig et slag på den højre kind, så vend også den anden til.

Og hvis nogen vil stævne dig for retten og tage din kjortel, så lad ham også få kappen.

Og hvis nogen tvinger dig til at følge ham een mil på vej, så gå to mil med ham.« (Matt. 5: 39—41.) Jesus sagde atter: »I har hørt, at der er sagt: Du skal elske din næste og hade din fjende. Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender, velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, der hader jer og bed for dem, som forfølger jer.« (Matt. 5: 43—44.) Hvorfor? For at I kan have fordelen derved. Det

gør ikke ham så megen skade, når I hader et menneske, især hvis vedkommende er langt borte og ikke kommer i kontakt med jer, men hadet og bitterheden fordærver jeres uforsonlige hjerte.

Een stor velsignelse bliver deres, som vil tilgive og elske deres næste og ligeledes deres fjender, nemlig: »At I må vorde jeres himmelske Fader's børn; .... Thi hvis I elsker dem, som elsker jer, hvad løn får I så? Gør ikke også tolderne det samme?« (Matt. 5: 45, 46.) Og så befalede Han: »Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.« (Matt. 5: 48.)

Måske havde Peter truffet mennesker, som blev ved med at begå overgreb imod ham, og han spurgte: »Herre! hvor ofte skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig?« (Samme 18: 21.) Og Herren sagde: »Jeg siger dig, ikke syv gange, men halvfjerdsindstyve gange syv gange.« (Samme 18: 22) ».... og så ofte din fjende omvender sig fra den overtrædelse, hvormed han har forsyndet sig imod dig, skal du tilgive ham indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange....« (Pagten's bog, 98: 40.) Indtil halvfjerdsindstyve gange syv! Det synes i sandhed meget vanskeligt for os dødelige, og dog er der ting, der er sværere at gøre. Når de har omvendt sig og kommer på deres knæ for at bede om tilgivelse, kan de fleste af os tilgive, men Herren har krævet, at vi endog skal tilgive dem, dersom de ikke omvender sig og beder os om tilgivelse.

I Pagten's bog, kap. 98: 41—45, sagde han:

„Og dersom han synder imod dig og ikke omvender sig den første gang, skal du alligevel tilgive ham.

Dersom han synder imod dig anden gang og ikke omvender sig, skal du alligevel tilgive ham.

Dersom hun synder imod dig tredie gang og ikke omvender sig, skal du også tilgive ham.

Men dersom han synder imod dig fjerde gang, skal du ikke tilgive ham, men bringe disse vidnesbyrd for Herren, og de skal ikke blive udslettet, førend han omvender sig og godtgør dig fire fold i alle ting, hvormed han har forsyndet sig imod dig.

Og dersom han gør dette, skal du tilgive ham af dit ganske hjerte.“

Vi må stadig tilgive. Herren vil hævne sig på os. »Mig tilkommer det at straffe, jeg vil gengælde,« siger Herren, (Rom. 12: 19.) Så mennesket må ikke søge hævn eller gengælde dem, som har gjort det ondt. Bitterhed gør den mere skade, som lider deraf, end den mod hvem den er rettet.

Mon vi nogensinde har glemt den lektie, som vi lærte af vor Herre Jesu Kristus, da Han sagde:

„Dom ikke, for at I ikke skal dommes; thi den dom, I dømmer med, med den skal I selv dommes, og det mål, I måler med, med det skal I selv få tilmålt.

Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men bjælken i dit eget øje lægger du ikke mærke til?

Eller hvor kan du sige til din broder: „Lad mig tage splinten ud af dit øje"; og se, der sidder en bjælke i dit eget øje.

Hykler! tag først bjælken ud af dit eget øje, så kan du se klart til at tage splinten ud af din broders øje." (Matt. 7: 1—5.)

Modsætningen mellem den store bjælke og den lille splint bringer virkningsfuldt den tanke til vort sind, at vi dødelige helt skulle undgå at dømme vore medmennesker. Når en bjælke formørker vort eget syn, hvordan kan vi da kende deres motiver, hensigter og ønsker? Og når vi ikke kender disse ting, hvordan kan vi da dømme retfærdigt?

En anden anklage mod os, som anklager andre, er den rørende historie om kvinden, der blev grebet i hor og bragt for Jesus for at blive dømt. Hendes anklagere, der åbenbart havde endog meget store bjælker i deres øjne til at blænde dem, bragte den ulykkelige synder og krævede den strengeste straf over hende, nemlig at hun skulle stenes. Herren var klogere, end de kunne fatte, og kunne ikke fanges i en fælde af disse letfærdige syndere.

„. . .Men Jesus bøjede sig ned og skrev på jorden med sin finger.

Da de nu blev ved at spørge Ham, rettede Han sig op og sagde til dem: „Den er jer, der er syndefri, lad ham være den første, der kaster sten på hende!"

Så bøjede Han sig igen ned og skrev på jorden." (Joh. 8: 6—8.)

Da Han lidt senere så op, havde alle anklagerne, ». . . . idet de var blevet overbevist af deres egen samvittighed,« (vers 9) sneget sig bort.

Et andet virkningsfuldt eksempel på, at mennesker dømmer uretfærdigt, er Herren's lignelse om den ubarmhjertige tjener, som skyldte sin herre ti tusind talenter, som han ikke var i stand til at betale, og da bød hans herre, at han og hans hustru og hele hans ejendom skulle sælges, og gælden betales. Tjeneren kastede sig ned for ham og bønfaldt ham om at få henstand, og da den medfølende herre havde løst ham og eftergivet hans gæld, fandt denne samvittighedsløse straks en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer, han greb ham i struben og forlangte hele gælden betalt, og da skyldneren ikke kunne, lod han ham kaste i fængsel. Da herren hørte om denne grove uretfærdighed, revsede han den ubarmhjertige tjener:

„...Du onde tjener! al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det.

Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg havde forbarmet mig over dig?"

Og hans herre var vred og overgav ham til bøddelknægtene, indtil han fik betalt alt det, han skyldte ham." (Matt. 18: 32—34.)

Idet Frelseren så opsummerede det hele, sagde Han til sine disciple:

„Sådan skal også min himmelske Fader gøre med jer, hvis ikke enhver af jer af hjertet tilgiver sin broder." (Matt. 18: 35.)

(Sluttes i næste nr.)

Kredslærernes budskab

Præstedømmet og tempelarbejdet åbenbares ved profeten Elijah.

Profeten Malakias profeterede, at dagen skulle komme, da profeten Elijah, der blev optaget til himlen uden at smage døden, skulle komme igen og vende fædrenes hjerter til børnene og børnenes hjerter til fædrene, så at jorden ikke skulle blive slået med band ved Herren's anden tilkommelse.

Joseph Smith og Oliver Cowdery bevidner højtideligt, at profeten Elijah besøgte dem i templet i Kirtland, den 3. april 1836. Ved denne lejlighed erklærede denne gamle profet, at dagen nu var kommet, som blev omtalt af profe-

ten Malakias. »Og på dette,« sagde han, »kan I vide, at Herren's store og forfærdelige dag er nær for hånden, ja står endog for døren.« Den særlige beskaffenhed af denne forening mellem fædrene og børnene er forklaret som værende stedfortrædende ordinancer som dåb for de døde, der forlod denne verden uden at have kenskab til evangeliet, eller som ikke have haft anledning til at underkaste sig dets love og ordinancer.

Bibelen fortæller os, at dåb for de døde var almindeligt på apostlenes tid. (1. Korinthier, 15: 29.)

Det er interessant at se, at af alle de kirker, som bekender Kristus som verdens Frelser og Forløser, er der kun een, nemlig Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige, der i dag kender og forstår vigtigheden af disse ordinancer, som udføres af Herren's bemyndigede tjenere i templer, der er byggede og indviede til dette så vigtige arbejde.

»Den, som forbliver tro indtil enden, skal arve det evige liv,« siger Kristus, men for at være tro imod loven, må menneskene jo kende loven, derfor lad os alle hjælpe med til at gøre det bekendt i land og i by, at HERREN HAR TALET PÅNY.

Henry Løjborg.

KIRKEN UDE OMKRING . . .

Den finske missions ungdomsforening har fordoblet sit medlemsantal i løbet af eet år. Endskønt Kirken i dette land endnu er i sin vorden, så er dette dog et sikkert bevis på dens fremgang blandt det finske folk.

I Alaska blev den første kirkebygning, som er blevet bygget af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige i dette land, der ligger så højt mod nord, indviet i Juneau den 20. juli af præsident Joel Richards fra de nord-vestlige staters mission. Den anden kirkebygning bygges nu i Fairbanks, og den vil være færdig til indvielse næste sommer.

Forberedelse til det berømte mormon-festspil »Amerika vidner om Kristus« gik ind i deres sidste fase i august må-

ned, da 200 missionærer fra New York, Pensylvanien, Maryland og New Jersey begyndte de sidste prøver på de træbevoksede bakker omkring Cumorah høj. En opgørelse over sidste års besøgende ved dette festspil er opgjort til omtrent 75.000, og der ventes et endnu større besøgerantal i år.

En appel er rettet.

Af søster Mary Jensen, lokal missionær.

Kære brødre og søstre, som engang har sluttet en pagt med Herren i dåbens vande og bagefter fik håndspålæggelse for den helligånds gave og følte i eders hjerte en ydmyg og taknemlig ånd, lovede Herren og eder selv at stå trofaste som medlem af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige, alt dette er vidunderligt! MEN, kære søskende, så kommer der stunder, hvor fjenden vil friste os og lokke os bort fra den faste beslutning, vi tog om at være trofaste indtil enden.

Stands og tænk for alvor!

Tænk på missionærerne og de, som har en ansvarsfuld stilling indenfor Kirken! tænk på en ydmyg missionær, som går fra dør til dør med en stille bøn i hjertet om, at han må være i stand til at forklare og bære vidnesbyrd om de ting, som menneskene har brug for, og at han må være i stand til at beherske sproget. Og endelig, efter mange uinteresserede menneskers afslag, kommer han i forbindelse med venlige mennesker, hvor han får lov til at forklare og forkynde evangeliet; de er venlige og interesserede, og hans bøn og ønske er gået i opfyldelse, og han er taknemmelig! Så begynder de at undersøge Kirken's lærdomme og kommer til Kirken's møder, og her møder de ting, som de er berettigede til at blive skuffet over! Ansvaret ligger da ikke hos missionæren, men derimod hos os, der er medlemmer af Kirken.

Lad os tænke igen! og lad os lægge alle undskyldninger til side. Har vi ikke kraft til at vise gode eksempler, så lad os tage os i agt og ikke spænde ben for dem, som ydmygt prøver at bringe evangeliet frem til menneskene!

Men bed ydmygt om at være i stand til at vise gode eksempler og gøre godt. Efterlev evangeliet af eders ganske sjæl og styrke!

Herren lever og har talt til jorden pány, og Han ser alt, hvad vi foretager os! Tør vi trodse ham eller være ligegyldige? meget ville være anderledes, dersom alle medlemmer ville forstå deres ansvar.

Så stands og tænk, og handl så!

Det er mit stærke vidnesbyrd, at Herren vil hjælpe os, dersom vi beder til Ham, Han har lovet det! og vi vil være ligeså lykkelige som missionærerne! Det er ikke for sent i dag! Det er den, som anstrenger sig for at gøre godt, der får velsignelser! Må Herren hjælpe os, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Hvad vil de ikke-kristnes fremtidige tilstand være?

Svarene:

Adventister:

»De, som forkaster den gave, som tilbydes dem af livet formedelst tro på Kristus, gør sig derved delagtige i en evig tilintetgørelse. Der er ingen prøvestand efter døden.«

Baptister:

»De, som forkaster Kristus, indhyller sig selv i en tilstand med evig fordømmelse. Kundskab om fremtidige muligheder uden for vor viden.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»Jesus Kristus besøgte og prædikede i sin ulegemlige tilstand for de genstridige ånder, og missionærarbejdet fortsættes i åndeverdenen. Til sidst skal hver tunge bekende, at Jesus er Kristus.«

Den græsk-katolske kirke:

»Vi tror på fordømmelse af alle dem, som ikke tror på Kristus.«

Englands kirke:

»Gud ønsker ikke, at nogen fortabes. I den stadigt fortsatte udvikling og tugtelse i den mellemliggende tilstand håbes det, at alle vil blive forliget med Gud.«

Lutheraner:

»De, som forkaster Kristus, vil for altid være adskilte fra Gud og hans barmhjertighed. Dette er i virkeligheden en evig død og helvedes lidelser.«

Methodister:

»Menneskene frelses ifølge deres tro på Kristus, de, som fornægter Ham og ikke tror på Ham, vil lide evig fordømmelse.«

Presbyterianer:

»Gør ingen forsøg på at bestemme den, men overlader det i den barmhjertige Gud's hånd.«

Den romersk-katolske kirke:

»Dersom man gør alt, hvad man veed, Gud forlanger af een, så vil Gud give, hvad der er nødvendigt for tro og frelse. Dersom man forsømmer dette, vil man blive fordømt.«

Unitarer:

»Mennesket vil blive frelst ved dets personlighed. Tror ikke på helvede og derfor heller ikke på nogen fremtidig fordømmelse, som vi må frelses fra.«

I næstekærlighedens tegn

Vi vil gerne have fornøjelsen af at præsentere for Dem følgende artiket, som er modtaget og skrevet af søster Jane Rudholt fra Århus, som havde det privilegium at se og undersøge hovedkvarteret for denne Kirke's strålende og næsten fuldkomne velfærdsorganisation. Denne søsters ord vil bedre være i stand til at gøre os bekendt med denne organisations tilsigtede formål og nuværende arbejde.

Når man kommer hjem fra en rejse til Amerika, er det et stående spørgsmål: »Hvad har du set derovre? Hvad har imponeret dig mest?« For mig er det let at svare på. Jeg har set meget og mange smukke steder, men det, der står klarest for mig, og det, der har imponeret mig mest, det er velfærdsordningen i Salt Lake City og andre steder, — velfærdsorganisationen og den måde, hvorpå det hele udføres.

En formiddag ved ti-tiden mødte vi op og blev vist rundt af Mr. Richard W. Ashard. Der var 26 afdelinger, så det var ikke helt let at overse, men Mr. Ashard var en udmærket foreviser. Overalt herskede den mest gennemførte orden. Jeg lagde mærke til, at næsten alle de arbejdende var ældre mennesker eller folk, der ikke var egnet til strengt arbejde, og forklaringen herpå gav Mr. Ashard.

»Ja, De har set, det er folk, der ikke kan få arbejde andre steder, men her hos os yder de, hvad de kan, og får så deres betaling i varer. På den måde klarer de sig uden offentlig hjælp.«

Tænk over, hvad det vil sige! Når man arbejder og får sin løn for det, — føler, at man gør en indsats, er man i stand til at føle sig som menneske, bevare sin værdighed. Er man under offentlig forsorg, bliver man sløv, et fortabt nummer i en stor, grå, trøsesløs armé.

Hver stav yder så og så meget til velgørenheden, enten i form af penge eller varer. Komitéen vedtager, hvor meget der skal ydes i det kommende år. Velfærdsorganisationen køber deres kakao og tændstikker, ellers fremstiller de selv, hvad de skal bruge.

Eet sted fabrikeredes makaroni, et andet sted lavede man sæbe. Velfærden har egne vældige svinefarme, og flæsk og kød tilberedes på eget slagteri. Jeg så her fryserummene, vældige, skinnende rene, så man kunne have spist frokost på

de store, blanke borde, og der hang de lækreste skinker og bacon, lige færdig til rygning. Jeg sendte et lille suk hjem til landbrugslandet Danmark, hvor bacon er ved at være en sjælden vare, og hvor skinker i hvert fald ikke er for almindelige mennesker. I kælderen var der oplagret sukker og kondenseret mælk for 2½ år! Slagtermester Fagg har været stavspræsident. Han giver nu hele sin tid til velfærden og får derfor en lille løn, det er ellers ikke almindeligt.

Der fremstilles masser af konserves. Dåserne etiketteres ved håndkraft for at skaffe arbejde til de flest mulige hænder. Ellers er arbejdet selvfølgelig mekaniseret. Vi så et hold, der var ved at henkoge ærter. De var begyndt aftenen før og havde arbejdet fra kl. 10 til 3. Ude i marken var der folk for at se, hvor mange ærter der var modne til at behandles, så kunne de se, hvor mange folk, der var brug for ved konserveringen. Dåserne fyldes på maskine, loddes, efterprøves, koges, afkøles, — og der revles og snittes bønner. Rummet er stort, der kan arbejde 217 folk ad gangen!

Tomater og ferskner skal der flere folk til at behandle. Det foregår i store vaske- og damprum, ikke med moderne maskiner, der skal være arbejde til mange! Tomaterne går til kogerne i store kurve, kogerne kan tage to kurve ad gangen, og der er tre af dem. Vi fik yderligere en gavnlig undervisning i, hvordan konserves skal opbevares, (husk at vende Deres dåseærter hver tredie måned, ellers angriber syren dåsens metal!).

Mejeriet var en oplevelse for sig. Så utroligt rent, der var! Alt var rustfrit stål, der kunne få en husmoders øjne til at skinne. Alt, hvad mejeriet fremstiller, er under omhyggelig kontrol. Dette mejeri har både bronce-, sølv- og guldmedalje for renlighed! Eet sted stod en dame og rørte langsomt rundt i en kedel med oplagt mælk. Der blev ligeledes fremstillet masser af kondenseret mælk. Dåserne kom glidende på transportbånd, fyldtes, loddedes, prøvedes, o. s. v. Pasteuriseret mælk hældtes på flasker — der var et tempo, så det var en fornøjelse.

Kirken ejer store kulminer, og i disse arbejder Kirken's

medlemmer. De brudte kul går til velfærden. Kulminerne ligger i Emory.

Affaldsprodukter brændes i et stort anlæg, som murerne blandt menighedsmedlemmerne har arbejdet på om aftenen.

Der er en stor vognpark fuld af vældige, kostbare lastbiler. Hver af dem har sin egen specielle chauffør, der passer sin vogn som sit eget barn. Når den ikke er i brug, står den i en fin, velopvarmet garage. Der er oplagsrum for Kaliforniens herlige, solmodne frugter, men den jævne kartoffel, der jo indtager en ikke uvæsentlig stilling i ernæringen, var der sandelig også sørget for. Halvt nedsænket i jorden var de store oplagsrum, og sækkene er beskyttet på alle måder af jord- og strålag, og der er sørget for god ventilation, så dér kommer man ikke ud for at få frosne eller fordærvede kartofler!

Se, det var nu maden! Også for beklædningen sørges der. Der væves tæpper og syes skjorter, — knapperne sys i på maskine — kære læserinde, er det ikke en herlig tanke?

Gammelt tøj indsamles, og på egne renserier underkastes det en forskønnelseskur, det repareres og sælges ganske billigt. Fodtøj ligeledes.

Gamle møbler samles også ind, repareres og sælges. Vaskemaskiner, ovne, ALT kan man få!

Tænk Dem nu, at en emigrantfamilie ankommer. Emigrantfaderen har ikke meget at købe for, men hans biskop har sagt god for ham, så han får lov at købe, hvad han nødvendigvis skal bruge af indbo og husholdningsgenstande. Dette var noget, jeg så i Ogden, Utah, — det greb mig dybt, og jeg vil aldrig kunne glemme det.

I stedet for at få stukket en, ganske utilstrækkelig, sum penge ud, en understøttelse, man skal sige tak for, og som forpligter, får manden bord, stole, senge, og hvad han ellers skal bruge for at kunne starte et hjem. Forudsat at han er rask og passer sit arbejde, vil han i løbet af få år være i stand til selv at købe nye ting; men han har passet godt på de gamle, de går tilbage, renses og repareres, og kan tjene endnu i lang tid!

Hver tirsdag morgen er der møde i spisesalen, hvor en af apostlene taler. Disse møder er alle meget glade for.

SÅDAN skal velfærdsarbejdet gribes an, både med hjerte og med hjerne! Hvis d e t ikke er praktisk og gennemført næstekærlighed, så veed jeg ikke, hvad næstekærlighed er.

Jane Rudholt,
Århus.

„Nyt fra hjælpeorganisationerne"

Kvindelig hjælpeforening.

Kvindelig hjælpeforening's årlige konference vil blive afholdt i hver gren den første søndag i november måned. Forslag til programmer er blevet udsendt til alle grenene, og vi opmuntrer alle til at komme tilstede og overvære denne aftens møde.

Rapporterne, som er blevet indsendt fra de forskellige grene, viser, at der er stor aktivitet og interesse i vor Kvindelig hjælpeforening's arbejdsprojekter. Den begejstring, hvormed vi alle går op i dette arbejde, vil for en stor del afgøre den eventuelle sukces indenfor denne vigtige del af vort arbejde. Vi har altid brug for Deres hjælp, og Deres tilstedeværelse ved alle Kvindelig hjælpeforening's møder påskønnes i høj grad.

Minnie B. Sørensen.

Jeg er glad og taknemmelig for den stilling, jeg har fået indenfor Kvindelig hjælpeforening i Frederikshavn, og det er min bøn, at vi altid må være i stand til at udføre det arbejde, der bliver pålagt os. Jeg ved, vi vil kunne have stor fremgang heroppe, hvis vi alle er villige til at gøre vort allerbedste.

Alva Kristensen,
præsidentinde.

En turist stod engang og så på nogle klosterruiner. Han sagde da til sin ledsager: »Klostrene er blevet ruiner, fordi man kun bad i dem. Vore fabrikker, værksteder og kontorer vil også engang blive ruiner, fordi man kun a r b e j d e r der.« BED OG ARBEJD!

Bøn uden arbejde er tiggeri.
Arbejde uden bøn er slaveri.
Den dovnes bøn er hykleri.

Ruth Thomasen, sekretær,
Silkeborg.

Søndagsskolen.

Symbolerne på Kristi død,
hver sabbatsdag vi nyde.
Han frelser os fra synd og nød,
nu Kristi bud vi lyde.
(Nadververs for sept.-okt.)

Der blev udsendt breve til alle vore søndagsskoler med hensyn til »Dime-søndag« og »100 %-søndag«. Vi ønsker herigennem at takke alle, som aktivt tog del i dette arbejde. Men lad os for fremtiden forsøge at gøre hver søndag til en »100 %-søndag«. I den danske mission har vi nu 18 søndagsskoler med et medlemsantal på 1150. Lad os søge at fordoble dette medlemsantal ved hver at bringe en ny ven med til søndagsskole næste uge.

Må vi indtrængende henstille til alle lærer og lærerinder i søndagsskolen, at de gør fuld brug af lektiehefterne. Der er udarbejdet et specielt lektiehefte for hver aldersgruppe, og disse hefter kan alle bestilles ved henvendelse til søndagsskolens hovedbestyrelse.

Vi ønsker også her at påminde Dem om, at alle kvartalsrapporter må være indsendt fra alle søndagsskolesekretærerne inden den 10. oktober. Vi vil i høj grad påskønne Deres opmærksomhed på dette.

Vi kan forsikre alle funktionærer indenfor søndagsskolen, at arbejdet går fremad, og at vi her i hovedbestyrelsen er taknemmelige for den fine ånd, som er tilstede i søndagsskoleorganisationen.

På hovedbestyrelsens vegne,
Dan W. Andersen.

Ungdomsforeningen.

Lad os ikke være blandt dem, som viger tilbage og siger, at en ting ikke kan gøres, før vi endog har forsøgt!

Vi veed, der er blevet foretaget forskellige forandringer i ungdomsforeningernes program. Der vil ligeledes blive foretaget forandringer næste år, og således vil det gå år efter år. Der vil blive foretaget forandringer lige så længe, som vi kan finde bedre måder at udføre tingene på. Disse forandringer i vort program opstår som følge af mange bønner og meget arbejde. De gives os, fordi de vil bringe os mere glæde og fremgang i vort arbejde, og de giver os en bedre måde at hjælpe unge mennesker, som står under vor omsorg, så de kan udvikle en større personlighed og vidnesbyrd.

Vi lever i en verden fuld af forandringer, og vi må være villige til at møde disse forandringers krav. Selvfølgelig er dette ikke altid let, men hvor mange af livets goder kommer til os på en let og behagelig måde!

En forandring indenfor Kirken's program betyder ikke en forandring i evangeliet; evangeliet er evigt! dets principper og sandheder vil aldrig forandres! Det er det eneste sikre, vi har her i livet. Men vi vil altid søge efter bedre måder at forkynde evangeliet på for andre, og det er derfor, vi har forandringer i vort program.

Lad os stille os bagved Kirken's program, det gamle såvel som det nye, og støtte det fuldt ud. Det vil kunne arbejde fremad, dersom vi får det til at arbejde. Det vil være fuldt af lige så megen fremgang og glæde, som vi lægger vore anstrengelser heri.

På hovedbestyrelsens vegne,
Richard C. Jensen.
Ruth Hansen.

Primary.

I år har vi fire forskellige primaryklasser:

Solskinsbørn	3— 6 år
Zion's drenge og piger	6— 9 år
Lærker	9—12 år
Stifindere	9—12 år

Lektierne til hver klasse er udarbejdet netop for børn på det pågældende alderstrin. Dersom der i Deres primary ikke findes børn nok til alle fire klasser, så vær meget omhyggelig, når De deler børnene i klasser. Husk, at et barn på 8—9 år ikke har samme interesser som et barn på 3—4 år. Det vil være vanskeligt at holde disse børns interesse fangen ved den samme lektie. Dersom det på nogen måde er muligt, så opret en lærke- og stifinderklasse. Disse to klasser er overgangen fra primary til ungdomsforeningens bikubeklasse og spejderklasse. De fleste af lektierne er af religiøs art og lærer på en letfattelig måde børnene om Kirken's organisation, visdomsordet, faste, o. s. v. Børnene bliver gennem disse lektier aktive og får et vist ansvar. Lærker og stifindere kan udmærket være i samme klasse, da størsteparten af lektierne er de samme. De adskilte lektier omhandler bl. a. nødhjælp, knob, køkkencharme, o. s. v.

Til disse lektier hører der forskelligt materiale, som børnene helst skulle have i deres samlebøger. Vi har et billede for hver af de fire stier, som omtales i lektierne, et billede, der hedder »stidage«, et andet »Mor Hubbard's skab«, 2 breve til familietimen og mærkerne til hver af de fire stier. Desuden er lærkernes symbol fremstillet som et nydeligt lille modelhus.

Vi håber snart at have nogle billeder, som de mindre børn kan farvelægge. Vi håber, at De vil gøre rigelig brug af alle disse materialer, som vil være til stor hjælp og glæde for børnene. Må Gud velsigne Dem i Deres arbejde!

På hovedbestyrelsens vegne,
Henny Holmegaard,
sekretær.

Genealogisk forening.

Vi ønsker herigennem at gøre søskende opmærksom på, at dersom De ikke selv kan udfærdige Deres slægtsregister, så kan De ved henvendelse til evt. lokal forening eller til distriktets forening få nærmere oplysninger om Deres slægtsregisters udførelse ved en af Kirken's genealoger. Men prøv først, om De ikke selv kan udføre arbejdet for Deres afdøde slægt, der ligger store velsignelser bagved dette arbejde! Og lad os så komme i gang NU!

På hovedbestyrelsens vegne,
Inger Pedersen,
sekretær.

Fra missionsmarken

Århus: I forbindelse med 100-års jubilæet afholdt den kvindelige hjælpeforening en fest for de ældre søskende. Turen gik til Thorsmølle pr. rutebil, hvor der var udmærket underholdning af forskellige søskende, og turen forløb på bedste måde og til alles tilfredshed.

Marie Hann.

Esbjerg: Ungdomsforeningen i Esbjerg gren havde arrangeret en udflugt til Fanø den 19. august, og turen blev, trods det dårlige vejr, gennemført til alles tilfredshed. Ungdomsforeningen havde den store glæde at have missionspræsident Sørensen med sig på denne udflugt, og man håber, at næste gang missionspræsidenten deltager i en sådan tur, at vejret da vil være bedre.

Gudrun Petersen.

Odense: Endskønt Odense gren ikke er så stor, stræbes der dog for at opnå en så fuldkommen organisation som muligt, og der er således nu oprettet en organisation for velfærdsplanen, hvor allerede mange af Kirken's kvindelige medlemmer og venner har udført et stort arbejde.

Den 26. august afholdt ungdomsforeningen en stor sommerfest med spisning, idet alle de kvindelige deltagere havde medbragt en madkurv til to personer. Efter spisningen blev der serveret frugt og samtidig fremført forskellig underholdning. Resten af aftenen blev der danset, og der var en meget alsidig underholdning.

Tove Dalgaard Knudsen.

Randers: Den 2. september afholdt bikubepigerne i Randers gren for første gang i deres 2-årige bestående som en klasse en fest, hvortil var indbudt grensforstanderskabet og m-mændene og gleanerpigerne. Det blev en fest, som sent skal glemmes af dem, som overværede den.

Chr. B. Frandsen.

DÅB

KØBENHAVN:

5. august:

Kirsten Thams, døbt af ældste Val Hancock, håndspålæggelse den 6. august af ældste Rulen N. Jørgensen.

Charley Allan Hans Christensen, døbt af præst Hans Rohde, håndspålæggelse den 6. august af ældste Rulen N. Jørgensen.

ÅLBORG:

2. juli:

Iris Andersen Falden, døbt af ældste William Newbold, håndspålæggelse af ældste Richard Parker.

Jens Lauritz Andersen, døbt af ældste William Newbold, håndspålæggelse af samme.

ESBJERG:

13. august:

Ruth Gudrun Guiseppa Brodersen Figen, døbt af ældste Gordon K. Jensen, håndspålæggelse af ældste Milton H. Larsen.

27. august:

Elna Marie Vera Tved Hansen, døbt af ældste Harold B. Nielsen, håndspålæggelse af ældste N. Mardell Nielsen.

Eigil Tved Hansen, døbt af ældste Harold B. Nielsen, håndspålæggelse af ældste N. Mardell Nielsen.

Vi ønsker disse søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Rettelse fra sidste nummer:

Gudrun Eva Petersen Olesen, som blev døbt den 1. juli af ældste N. Mardell Nielsen, fik håndspålæggelse af ældste Harold B. Nielsen og ikke som meddelt af ældste N. Mardell Nielsen.

Velsignelser:

København: Den 6. august blev Villy Hall Mouritzen og Erna Grethe Hansen Mouritzen's lille datter velsignet af ældste Harry Petersen og givet navnet Jo-Ann Hall Mouritzen.

Ålborg: 2. juli: Jens Lauritz Andersen og Ingrid Oline Olsen Andersen's datter, Anna Lise Andersen, blev velsignet af ældste William Newbold.

Anton Andersen Falden og Martha Kathrine Christensen Andersen Falden's datter, Birthe Andersen Falden, blev velsignet af ældste William Newbold.

Esbjerg: 6. august: Johan Edward Christiansen og Sonja Magdalene Mathiasen Christiansen's lille søn blev velsignet af ældste N. Mardell Nielsen og givet navnet Kurt Christiansen.

27. august: Børge Olsen og Rosa Thomsen Olsen's lille søn blev velsignet af ældste Richard Rasmussen og givet navnet Niels Peter Olsen.

3. september: Peter Bahne Figen og Ruth Gudrun Guiseppa Brodersen Figen's børn blev velsignede:

Karen Else Figen blev velsignet af ældste Gordon K. Jensen.
Merete Figen blev velsignet af ældste Milton H. Larsen.
Lis Raae Hansen blev velsignet af ældste Gaylon Jørgensen.

Ordinationer:

København: Den 21. august blev diakon Ivan Sørensen ordineret til lærer af præst Hans Rohde.

Århus: Den 30. juli blev br. Ivan Skjoldborg Jensen ordineret til diakon af ældste Don L. Christensen.

Dødsfald:

Randers: Den 23. august døde str. Thora Jensen, 74 år gammel. Æret være str. Jensen's minde!

Udelukkelse:

Esbjerg: Den 20. august blev str. Anna Margrethe Christensen udelukket af Kirken.

Emigrationer:

København: Den 12. august emigrerede str. Birthe Käthe Marie Gwinner til Salt Lake City, Utah.

Den 28. august emigrerede følgende til Salt Lake City, Utah: Christian Peter Johs. Madsen, Anna Kirstine Madsen, Margit Aase Madsen og Hanne Birgit Madsen.

Ålborg: Den 17. juli emigrerede følgende til U. S. A.: Svend Aage Ferrall Lund, Ella Severine Smalby Lund, Kurt Ferrall Lund og Niels Swane Lund.

Esbjerg: Den 21. juni emigrerede br. Poul Johannes Petersen til Twinn Falls, Idaho.

Den 28. august emigrerede str. Birgit Andersen til Salt Lake City, Utah.

Fødselsdage:

København: Den 16. oktober fylder str. Dagmar Petersen 80 år, og vi vil herigennem ønske str. Petersen rigtig hjertelig til lykke med dagen!

Den 28. oktober fylder str. Gunda Weserberg Christensen 70 år, og vi ønsker hermed str. Christensen rigtig hjertelig til lykke med dagen!

Missionærforflyttelser:

Følgende missionærer er blevet forflyttede i den danske mission: *Den 14. august:* Keith N. Johnson fra Århus til Randers. Allan D. Petersen fra Randers til Århus. *Den 17. august:* Odeen R. Andersen fra Horsens til København. Cecil Hopkins fra København til Horsens. *Den 11. september:* Arthur J. Harris fra Rønne, Bornholm til København. Herschel N. Pedersen fra København til Rønne, Bornholm. *Den 19. september:* Str. Marilyn Baird fra Ålborg til Esbjerg. Str. Francis Mills fra Esbjerg til Ålborg. Rulen N. Jørgensen fra København til Ålborg. Richard Parker fra Ålborg til Odense. Richard J. Sørensen fra Århus til København. Hollis Johnson fra Århus til Odense.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderligt afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Harold B. Nielsen, den 31. august efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

Carl O. Winkler, den 5. september efter sidst at have arbejdet i Ålborg.

Ralph T. Barraclough, den 25. september efter sidst at have arbejdet i Ålborg.

Erastus M. Andersen, den 27. september efter sidst at have arbejdet i Århus.

Alt stof, som ønskes optaget i „Skandinaviens Stjerne", bedes indsendt til „Skandinaviens Stjerne"s kontor, Priorvej 12, København F., inden den 10. i måneden forud for den måned, hvor det ønskes udgivet.